



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De  
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

**Antoine, Paul-Gabriel**

**Ingolstadii, MDXXXIV.**

**VD18 90392167**

Cap. III. De Interdicto.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-41032**

## CAPUT III.

*De Interdicto.*

Q. I. Quid & quotuplex est Interdictum?

Resp. Interdictum est Censurâ, quâ prohibentur Officiorum divinorum celebratio publica & auditio, quædam Sacramenta, & Ecclesiastica sepultura.

Dividitur in locale, personale & mixtum. Interdictum locale est, quod directè fertur in locum, prohibendo ne supradicta in eo exercentur. Personale est, quod immediatè fertur in personam; ei prohibendo istorum exercitium & participationem, ubicumque existat. Mixtum est; quod & personam & locum immediatè afficit.

Duo priora subdividuntur in generale & particulare. Interdictum locale generale est illud, quo interdicitur locus aliquis communis, ut regnum, provincia, civitas, &c. Particulare est, quo interdicitur aliquis locus particularis, v. g. una Ecclesia, vel aliqua ex iis, quæ sunt in civitate. Personale generale, est illud, quo interdicitur aliqua hominum communitas, prout constituit unum corpus, ut omnes personæ regni vel civitatis. Particulare est illud, quo interdicitur una persona, vel plures personæ ut particulares.

Est etiam quædam partialis Interdicti species, quâ prohibetur ingressus in Ecclesiam, & si quis in tali interdicto sine pœnitentia moriatur

riatur, non debet in loco sacro sepeliri, c. 20. *de sent. excom. in 6.*

Sed circa hæc Interdicta notanda sunt sequentia.

1. Interdictum in urbem latum afficit etiam suburbia, & ædificia continentia, quamvis sint sub Jurisdictione seu temporali seu spirituali alterius, c. 17. *de sent. excom. in 6.* ne contemnatur interdictum, si populus in suburbiis posset divinis Officiis interesse. Item interdictum alicujus Ecclesiæ ad Cœmeterium & sacella ei contigua extenditur, *ibid.* At interdicto Cœmeterio non interdicatur Ecclesia ei contigua: nam accessorium sequitur principale, non vicissim.

2. Interdictum ab Episcopo in civitatem latum debet etiam ab exemptis servari. Trident. sess. 25. c. 12.

3. Interdicto generali locali non comprehenduntur personæ: unde incolæ civitatis interdictæ possunt interesse Sacro, & Officiis divinis in aliis locis. Et vicissim interdicto personali non comprehenditur locus, nisi exprimat. Hinc interdictis Clericis alicujus Ecclesiæ, non censetur ipsa Ecclesia interdicta, & exteri possunt in ea celebrare. Interdictum tamen locale est etiam personale respectu eorum, qui suâ culpâ fuerunt illius causa, ideoque non possunt etiam extra locum interdictum interesse divinis.

4. Interdicta aliqua communitate interdiciuntur singulæ ejus personæ etiam innocentes,

tes,

tes, sed hi solum quatenus sunt pars communitatis: quare si desinant esse membra illius, desinant esse interdicti: non item nocentes, c. 15. de sent. excom. in 6.

5. Interdicto populo non interdicatur Clerus, nec extranei qui ibi sunt negotiorum causa: & vicissim interdicto Clero non interdicatur populus, ex cap. cit. nec Religiosi, nisi qui ratione Officii Pastoralis censentur esse de corpore Cleri Sæcularis.

6. Ad Interdictum speciale personale requiritur culpa mortalis propria, cum hoc sit gravis poena, utpote privans magnis bonis spiritualibus. Ad locale autem, vel personale generale requiritur peccatum grave contumaciter admissum à capite, vel à præcipuis membris, licet reliqui culpâ vacent, ex eod. cap. quia hæc poena redundat in communitatem quam privat cultu divino publico.

7. Per privilegium absolvendi ab omnibus Censuris non intelligitur potestas tollendi Interdictum locale, aut personale generale; & neutrum potest tolli, nisi ab habente Jurisdictionem in foro externo in locum vel communitatem interdictam.

*Q. 2. Quot sunt effectus Interdicti?*

*Resp.* Tres sunt. 1. Est prohibitio celebrationis & auditionis divinorum Officiorum, per quæ intelliguntur Missa, Horæ Canonice, vel aliæ preces solemniter recitatae, supplicationes, Benedictiones Nuptiarum, aquæ &c.

demum omnis actio ab Ecclesia ordinata ad cultum Dei, ut exercenda ejus nomine ab ejus Ministris.

Licitatamen est concio. Et tenentur Clerici interdicti Horas Canonicas privatim recitare. Imo, ex *c. alma. de sent. in 6.* Clerici & Religiosi non interdicti possunt & debent uti antea quotidie in suis Ecclesiis Missas & divina Officia celebrare; sed submissâ voce, januis clausis, exclusis excommunicatis ac interdictis, & non pulsatis campanis. Item permittitur ut in Festivitatibus Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes & Assumptionis Beatae Virginis campana pulsentur, & januis apertis, alta voce divina officia solemniter celebrentur, exclusis excommunicatis, sed admissis interdictis. Modò qui causam interdicti dederunt, ad altare nullatenus appropinquent. Hoc privilegium extendit, Martinus V. ad Festum Corpus Christi, & ejus Octavam.

Est prohibitio receptionis & administrationis quorundam Sacramentorum, exceptis Baptismo, Confirmatione, & Pœnitentia, quæ conferri possunt etiam sanis quoties libuerit; non tamen excommunicatis & iis qui causam interdicti dederunt, vel qui ad perpetrandum delictum, ob quod interdictum latum est, præbuerunt auxilium, consilium vel favorem; nisi prius satisfecerint ob delictum, vel de satisfactione cautionem dederint, *c. alma. cit.* Potest etiam ad personaliter interdictos deferri modo solito Eucharistia, si sint in probabili

bili mortis articulo, c. 11. *de pœnit.* quare tempore interdicti prohibentur duntaxat Eucharistia danda Laicis sanis. Ordinatio, Extrema Unctio, quæ tamen secundum varios conferri potest infirmis, qui nequeunt alia Sacramenta suscipere, quia tunc est necessaria, & Benedictio Nuptialis. Quo ad Sacramentum Matrimonii, juxta multos licitè & validè contrahitur in omnibus Interdictis.

3. Est prohibitio Ecclesiasticæ sepulturæ, quæ in interdicto locali extenditur ad infantes & amentes. Si tamen interdictus jam sit humatus in loco sacro, quamvis illicitè, non est exhumandus. Clerici, autem qui non sunt specialiter interdicti nec interdictum violant, possunt sed sine cantu & campanarum pulsu sepeliri in loco sacro interdicto, sed non specialiter, c. 11. *de pœnit.* Laici verò, qui non sunt personaliter interdicti, nec causam culpabilem interdicto dederunt, sepeliri possunt in loco sacro non interdicto.

Porro qui ob interdictum humatus est in loco profano, eo finito transferendus est in locum sacrum; modò non fuerit specialiter interdictus, nec causam interdicto dederit.

Q. 3. *Quenam sunt pœna violantium Interdictum?*

Resp. 1. Peccant mortaliter, nam præceptum Ecclesiæ violant in re gravi. 2. Qui illud violat exercendo actum proprium Ordinis, fit irregularis, c. 18. & 20. *de sent. excom.*

Rr 2

in 6.

*in 6. 3. Excommunicationem Papæ reservatam incurrunt Domini temporales compellentes Clericos ad celebranda publicè Officia in loco interdicto, vel impediens ne publicè excommunicati aut interdicti exeant tempore Officiorum. Item ipsi interdicti post monitionem non exeuntes, Clement. 2. de sent. excom. 4. Qui interdictos extra casus concessos scienter sepeliunt in loco sacro, contrahunt excommunicationem Episcopo reservatam, Clement. 1. de sepult. 5. Excommunicantur Religiosi etiam exempti, qui non servant interdictum generale locale à Papa vel Ordinario latum, quando servatur à Matrice Ecclesia, vel à Parochiali loci in quo habitant, Clement. 1. de sent. Excom.*

*Q. 4. Quid est Cessatio à divinis?*

*Resp.* Est Ecclesiastica prohibitio, quâ Clerici sub mortali cessare debent à celebratione Officiorum divinorum, & administratione Sacramentorum; nisi quatenus necessitas postulat. Fit in signum gravis doloris ab Ecclesia concepti, ob gravem aliquam injuriam sibi vel honori divino illatam, & per modum justæ defensionis. Eosdem fermè effectus habet quos interdictum. Non est tamen Censura, cum non sit pœna medicinalis: unde ejus violatio, licet sit mortalis, non inducit Irregularitatem. Religiosi eam violantes incurrunt excommunicationem, *Clement. de sent. excom.*

CAPUT